

НАСЛЕДНИК

Наследник (сам) Оног што се
до пола Балканске попе
и уврх гнезда
на прагу неба
сагорео
Наследих лобању
Јорикову
као што се изнутра види
са сенкама што ни смрт
не слуте
све док у њу
не зађе
Наследих Тог
у себе самог обраслог
ког нико живи
није хтео да наследи
и руку сморену
тим рукописом
Тестаментa најновијег

Па добро
нека ми је ништа
прихватам и ту
трбушасту празнину
нит паукову
бившег живосника
што се како тако
ипак
наставља некуд
лакомо

Зар цеђ ће
што га је прала
од прозора до прозора
нестати
и зар ће његови
Христ и Маркс
пасти под ноге
само мишевима
на раскрсници

Нек пријатељ мој
почива у сваком дану
ласно
штуринама света туђег
барем
у пени
којом издише снага
дрвета сваког
и нека џупри макар
у крај врата што космос лично
затварају
и раскриљују стаје топлину
у крај дома што с планетом
у ништа слеће
И нек се још који пут
ту сенка његова осови
под млаким сунцем

Буре његово
нек настане страхови од пожара
од куге
и рака ко и увек
У широком луку нек

га обилази лавез четрдесет паса
и свих четрдесет мученика
мачака

Мој Јорик сироти
сам је хтео душу своју
да опица
на дну свог гроба

И здравље је своје
расцветавао
све доле
до стопала

Хиљаду пута
сишао је
прерушен у пакао

а само срце је
трулило
као искључен телефон

Изневерили су га одликовани
изневерили нишчи
Цео је умро
Просто невероватно
попут сапуна
којим се тек једном
окупао

Па нека се и та грана
обали на мене
с потоком трулих својих јабука

Рад духа је спор
далеко спорији
од векова
поготово кад се још поштапа
поштапајући дух
мог младог
више него пријатеља

И сам сам га у гроб трпао
да бих га одонуд вадио
исто тако невероватно
као што је жив

Наследство примам
свакако
те решетке спрам неба
још једном у њих прах
изливен
и речи незалечене
самокажњене

БИЉОЖДЕРУ

У стомаку ти трава
Само
С травом ко заставом
У битку свакодневну
Крећеш
И гутљај капљица чистих
С травке на травку
Нижеш
И тихо ко бродом смрти
Клижеш

Док у нама
Туку се љуте звери
И пауци растежу сочне мреже
И гле мяса дивљег медведа
С душом у носу
Очајног беса гомиле очњака
И зечића у
Откосу

И како се сад теби
Подсмехнути
А подсмехнути се ваља
Сваком
На м̂а
Кад последња
Реч је збиља траве
И њему
И нама

МУКИЈУ

Ти катедрало мала на четири шапе
будна макар лавежом
и ноћу
ослушкујеш пад ораха
ил листа сваког у вијавици
бескраја
Понад антена ушију твојих шпицастих
све кости пилеће свињске и овчје
прођоше кроз моја
и твоја уста
И зечје од голуба и срне кад-кад
клизнуше у дно твога њуха

А позовем ли те
прекидаш и најумније снатрење своје
по утроби жбуња шупа
ил цвећа
И не касниш никад
ма и онај секунд смерни
да поделимо ручак наш
Пријатељу

ЦЕКУ ЛАХУИ

Непотребност бледу твог дрвећа
узимам
кршим зубима и преко колена
и прса
прилазећи ти
дечаче из
Нове Гвинеје Папуа:
и посве црну маст
коже
и раскршће оштро
кршевитог носа и веђа
надносе над папир
песме
твоја скоро леђа

АДРЕСАР ХОТЕЛА ШИРОМ СВЕТА

Пролазећи улицом
што почиње под земљу да се спушта
мом брату Доријан Греју
мом брату
смртнику искреном
који више ништа не доказује
чак нит бди над вилинским
вамбирским рукописом мојим
Дакле пролазећи
баш том улицом из књига
нађох овај
World wide hotel guide 72
(KLM SABENA SAS SWISSAR UTA)
Новијег успутност наша
није ту затекла
нит оставио
кажипрсту
брзом мојих табана
бог Путовати
само ме је питао
ЈЕСИ ЛИ ДОШАО
Јесам

А моја мајка ме је питала
у касну ноћ
усред мог живота
(у тридесетој дакле)
Јеси ли дошао
да би могла да угаси светла
да погаси белину пути око младежи

да је загрли ноћ
шакама гроба ил оца
свеједно

Јеси ли дошао у све
своје хотеле
у којима никако да сретнеш
тог власника
што избројава твоје
дане
у сталном одласку недоласку

Дошао сам
с истим заносом
осамљеника
који ће још једном закуцати
на замрачена врата
свих ових сада само страница
стискова
што већ све знају
о штедњи
управо овог тренутка
Дошао сам
једини

Већ су постали своји очеви
моји другови
у коштацу са својим мајкама
већ сасушено сладострашће
Нема их на санкању
из вечери неко износи снег
Јесам ли то ја
стари радник чистилац

Већ смо се по ко зна који пут
поздравили
рекли збогом
остављајући брбљивој деци
да кажу све остало

Још су остале услуге
још једном да проживи онај који није живео
и који то мора
Ово су ти хотели
гарантовани смештај локација
самоће
са заставама
с друкчијим даном
на сваком прозору

БУЂЕЊУ

Из главе ме мисао
сваког јутра исељава
Сан креће недугих руку
тобож прне код првог додира
Тежина ми се враћа
с језичком умиреним између два ока
Испражњен још нисам
ни колико отац
нити дед под брегом
у сјају њиве
у крст прсати тропрсти
преточене
Корачајући најзад
и с месецом у дну неба положеним
изравнавам се
сасвим
по дубини